Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DYREKTYWA RADY

z dnia 15 grudnia 1969 r.

w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do szkła kryształowego

(69/493/EWG)

(Dz.U. L 326 z 29.12.1969, str. 36)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Dyrektywa Rady 2006 /96/WE z dnia 20 listopada 2006 r.	L 363	81	20.12.2006

zmieniona przez:

►**A1**	Akt Przystąpienia Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	L 73	14	27.3.1972
►**A2**	Akt Przystąpienia Grecji	L 291	17	19.11.1979
►**A3**	Akt Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii	L 302	23	15.11.1985
►**A4**	Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej	L 236	33	23.9.2003

▼B

DYREKTYWA RADY

z dnia 15 grudnia 1969 r.

w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do szkła kryształowego

(69/493/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności art. 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([1]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

w niektórych Państwach Członkowskich możliwości nazewnictwa wyrobów ze szkła kryształowego oraz wynikające zeń zobowiązania dotyczące składu tych wyrobów są przedmiotem zróżnicowanego ustawodawstwa; różnice te przeszkadzają w handlu tymi produktami i mogą być źródłem zniekształceń w konkurencji wewnątrz Wspólnoty;

wymienione przeszkody w ustanawianiu i funkcjonowaniu Wspólnego Rynku mogą być wyeliminowane, jeżeli takie same przepisy prawne zostaną przyjęte przez wszystkie Państwa Członkowskie;

odnośnie do nazewnictwa przewidzianego dla różnych kategorii szkła kryształowego oraz charakterystyki tych kategorii, przepisy wspólnotowe, które zostaną ustanowione, mają na celu ochronę z jednej strony nabywcy przed oszustwem, z drugiej strony producenta przestrzegającego tych przepisów;

w celu wprowadzenia wspólnotowego ustawodawstwa niezbędne jest ustanowienie jednolitych metod mających na celu ustalenie właściwości chemicznych i fizycznych wyrobów ze szkła kryształowego noszących nazwy określone w niniejszej dyrektywie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa stosuje się do wyrobów wymienionych w pozycji 70.13 Wspólnej Taryfy Celnej.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie podejmą wszelkie stosowne środki prawne mające na celu zapewnienie zgodności składu, sposobu produkcji, oznakowania oraz wszelkich form reklamy wyrobów określonych w art. 1 z regułami i definicjami określonymi w niniejszej dyrektywie i jej załącznikach.

([1]) Dz.U. C 108 z 19.10.1968 str. 35.

▼B

Artykuł 3

Państwa Członkowskie podejmą wszelkie stosowne środki prawne w celu zapewnienia, by nazwy figurujące w kolumnie b) w załączniku I nie mogły być używane w handlu do określania produktów innych niż produkty posiadające właściwości wymienione w kolumnach d)–g) w załączniku I.

Artykuł 4

1. Jeżeli produkt będący przedmiotem niniejszej dyrektywy nosi jedną z nazw wymienionych w załączniku I w kolumnie b), może być również wyposażony w symbol identyfikacyjny określony w załączniku I w kolumnach h) i i) niniejszej dyrektywy.

2. W przypadku gdy znak fabryczny, nazwa przedsiębiorstwa lub wszelki inny napis zawiera w całości lub jako przymiotnik bądź rdzeń nazwę określoną w kolumnach b) i c) załącznika I lub do niej podobną w stopniu umożliwiającym pomyłkę, Państwa Członkowskie podejmą wszelkie stosowne środki, by bezpośrednio po znaku fabrycznym, nazwie przedsiębiorstwa lub napisie figurowała w sposób widoczny:

a) nazwa produktu, jeżeli posiada on właściwości wymienione w kolumnach d)–g) w załączniku I,

b) określenie dokładnej natury produktu, jeżeli nie posiada on właściwości wymienionych w kolumnach d)–g) w załączniku I.

Artykuł 5

Nazwy i symbole identyfikacyjne wymienione w załączniku I mogą być wymienione na tej samej etykiecie.

Artykuł 6

Zgodność pomiędzy nazwami i symbolami identyfikacyjnymi z jednej strony a właściwościami wymienionymi w załączniku I w kolumnach d)–g) z drugiej strony może być sprawdzana jedynie za pomocą metod określonych w załączniku II.

Artykuł 7

Produkty przeznaczone na wywóz poza Wspólnotę nie podlegają przepisom niniejszej dyrektywy.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie środki konieczne do realizacji niniejszej dyrektywy w ciągu 18 miesięcy od dnia notyfikacji i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję. Po notyfikacji niniejszej dyrektywy Państwa Członkowskie będą informowały Komisję, z wyprzedzenim umożliwiającym jej przedstawienie uwag, o wszelkich istotnych projektach przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjncyh, które zamierzają przyjąć w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 9

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Lista kategorii szkła kryształowego

Nr	Nazwa kategorii	Informacje wyjaśniające	Właściwości: Tlenki metalu (w procentach)	Właściwości: Gęstość	Właściwości: Współczynnik refrakcji	Właściwości: Twardość powierzchni	Oznakowanie: Kształt symbolu	Oznakowanie: Uwagi
a	b	c	d	e	f	g	h	i
1	KRYSZTAŁ WYSOKOGATUNKOWY 30 % CRISTAL SUPERIEUR 30 % CRISTALLO SUPERIORE 30 % HOCHBLEIKRISTALL 30 % VOLLOODKRISTAL 30 % ▶(1) FULL LEAD CRYSTAL 30 % KRYSTAL 30 % ◀ ▶(2) КРИСТАЛЛА УЧЕНИЦ НЕРФЕКТИКО ПИТОС ΣΕ ΜΟΛΥΒΔΟ 30 % ◀ ▶(3) CRISTAL SUPERIOR 30 % CRISTAL DE CHUMBO SUPERIOR 30 % ◀ ▶(13) VYSOCE OLOVNATÉ KŘIŠŤÁLOVÉ SKLO 30 % KÖRGKVALITEETNE KRISTALL 30 % AUGSTAKA LABUMA KRISTALS 30 % DAUGIAŠVINIS KRIŠTOLAS 30 % NEHEZ ÓLOMKRISTÁLY 30 % KRISTALL SUPERJURI 30 % SZKŁO KRYSZTAŁOWE WYSOKOOŁOWIOWE 30 % KRISTAL Z VISOKO VSEBNOSTJO SVINCA 30 % VYSOKOOLOVNATÉ KRIŠŤÁLOVÉ SKLO 30 % PbO ◀ ▶(17) ТЕЖЪК ОЛОВЕН КРИСТАЛ 30 % CRISTAL SUPERIOR 30 % ◀	Nazwy mogą być dowolnie używane, niezależnie od kraju pochodzenia lub kraju przeznaczenia Liczba wskazuje procentową zawartość tlenku ołowiu.	PbO ≥ 30 %	≥ 3,00	x)		◯	Etykiety okrągłe w kolorze złotym, o śred. ≥ 1 cm
2	KRYSZTAŁ OŁOWIOWY 24 % CRISTAL AU PLOMB 24 % CRISTALLO AL PIOMBO 24 % BLEIKRISTALL 24 % LOODKRISTAL 24 % ▶(2) LEAD CRYSTAL 24 % KRYSTAL 24 % ◀ ▶(6) ΜΟΛΥΒΔΟΥΧΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ 25 % ◀ ▶(10) MOLYBDOXA KRYSTALLA 24 % CRISTAL AL PLOMO 24 % CRISTAL DE CHUMBO 24 % ◀ ▶(14) OLOVNATÉ KŘIŠŤÁLOVÉ SKLO 24 % KVALITEETKRISTALL 24 % SVINA KRISTĀLS 24 % ŠVINO KRIŠTOLAS 24 % ÓLOMKRISTÁLY 24 % KRISTALL BIČ-ČOMB 24 % SZKŁO KRYSZTAŁOWE OŁOWIOWE 24 % SVINČEV KRISTAL 24 % OLOVNATÉ KRIŠŤÁLOVÉ SKLO 24 % PbO ◀ ▶(19) ОЛОВЕН КРИСТАЛ 24 % CRISTAL CU PLUMB 24 % ◀		PbO ≥ 24 %	≥ 2,90	x)			Etykiety okrągłe w kolorze złotym, o śred. ≥ 1 cm
3	SZKŁO DŹWIĘCZNE WYSOKOGATUNKOWE CRISTALLIN VETRO SONORO SUPERIORE KRISTALLGLAS KRISTALLYNGLAS(1) SONOORGLAS(2) ▶(3) CRYSTAL GLASS, CRYSTALLIN KRYSTALLIN ◀ ▶(7) ΥΑΛΟΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ◀ ▶(11) VIDRIO SONORO SUPERIOR VIDRO SONORO SUPERIOR ◀ ▶(15) KŘIŠŤÁLOVÉ SKLO KRYSTALIN KRISTALLIINKLAAS KRISTĀLSTIKLS KRIŠTOLAS KRISZTALLIN ÜVEG KRISTALLIN SZKŁO KRYSZTAŁOWE „S" KRISTALNO STEKLO (KRISTALIN) KRIŠTALÍN ◀ ▶(18) КРИСТАЛИН STICLĂ CRISTALINĂ ◀	Mogą być używane jedynie nazwy w języku lub językach kraju, w którym produkt jest sprzedawany Wyjątek: Na rynku Niemieckim szkło prasowane o zawartości 18 % PbO i gęstości minimum 2,70 może być sprzedawane pod nazwą „Pressbleikristall" lub „Bleikristall gepresst" (o tej samej czcionce)	ZnO BaO PbO K_2O jednotlivo alebo spolu > 10 %	≥ 2,45	nD ≥ 1,520		▭	Etykiety kwadratowe w kolorze srebrnym bok ≥ 1 cm
4	SZKŁO DŹWIĘCZNE VERRE SONORE VETRO SONORO KRISTALLGLAS SONOORGLAS ▶(4) CRYSTAL GLASS, CRYSTALLIN KRYSTALLIN ◀ ▶(8) ΥΑΛΟΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ◀ ▶(12) VIDRIO SONORO VIDRO SONORO ◀ ▶(16) KŘIŠŤÁLOVÉ SKLO KRISTALLKLAAS KRISTĀLSTIKLS KRIŠTOLO STIKLAS KRISZTALLIN ÜVEG KRISTALLIN SZKŁO KRYSZTAŁOWE KRISTALNO STEKLO KRIŠŤÁLOVÉ SKLO ◀ ▶(20) КРИСТАЛНО СТЪКЛО CRISTALIN STICLĂ SONORĂ ◀		BaO PbO K_2O jednotlivo alebo spolu ≥ 10 %	≥ 2,40		Vickers – 530 ± 20	△	Etykiety w kształcie trójkąta równobocznego w kolorze srebrnym bok ≥ 1cm

(x) nD ≥ 1,545 jako kryterium określania pomocniczego nie niszczącego produktów (w momencie przywozu).
(1) W Belgii.
(2) W Niderlandach.

▶(1) (2) (3) (4) **A1**

▶(5) (6) (7) (8) **A2**

▶(9) (10) (11) (12) **A3**

▶(13) (14) (15) (16) **A4**

▶(17) (18) (19) (20) **M1**

▼B

ZAŁĄCZNIK II

METODY OKREŚLANIA WŁAŚCIWOŚCI CHEMICZNYCH I FIZYCZNYCH KATEGORII SZKŁA KRYSZTAŁOWEGO

1. ANALIZY CHEMICZNE

1.1. **BaO i PbO**

1.1.1. *Oznaczanie sumy: BaO + PbO*

Zważyć z dokładnością do 0,0001 g około 0,5 g proszku szklanego i włożyć go do platynowej parownicy. Zwilżyć wodą i dodać 10 ml 15-procentowego roztworu kwasu siarkowego i 10 ml kwasu fluorowodorowego. Podgrzewać w łaźni piaskowej aż do wydzielenia się białych oparów. Pozostawić do ostygnięcia i ponownie poddać działaniu 10 ml kwasu fluorowodorowego. Podgrzewać do ponownego pojawienia się białych oparów. Pozostawić do ostygnięcia i opłukać ścianki parownicy wodą. Podgrzewać do ponownego pojawienia się białych oparów. Pozostawić do ostygnięcia, dodać ostrożnie 10 ml wody, następnie przelać do zlewki o pojemności 400 ml. Wypłukać kilkakrotnie parownicę 10-procentowym roztworem kwasu siarkowego i rozcieńczyć za pomocą tego samego roztworu do 100 ml. Utrzymywać w stanie wrzenia przez 2–3 minuty. Pozostawić w spoczynku przez noc.

Przesączyć za pomocą tygla do sączenia o współczynniku porowatości 4, przemyć najpierw za pomocą roztworu 10-procentowego kwasu siarkowego, następnie dwa lub trzy razy za pomocą alkoholu etylowego. Suszyć przez godzinę w suszarce w temperaturze 150 °C. Zważyć $BaSO_4$ + $PbSO_4$.

1.1.2. *Oznaczanie BaO*

Zważyć z dokładnością do 0,0001 g około 0,5 g proszku szklanego i włożyć go do platynowej parownicy. Zwilżyć wodą i dodać 10 ml kwasu fluorowodorowego i 5 ml kwasu nadchlorowego. Podgrzewać w łaźni piaskowej aż do wydzielenia się białych oparów.

Pozostawić do ostygnięcia i ponownie poddać działaniu 10 ml kwasu fluorowodorowego. Podgrzewać do ponownego pojawienia się białych oparów. Pozostawić do ostygnięcia i opłukać ścianki parownicy wodą destylowaną. Podgrzewać ponownie i odparować prawie do sucha. Wznowić proces przy użyciu 50 ml 10-procentowego kwasu chlorowodorowego, lekko pogrzewając w celu ułatwienia rozpuszczenia. Przelać do zlewki o objętości 400 ml i rozcieńczyć wodą do 200 ml. Doprowadzić do wrzenia i przepuścić przez gorący roztwór strumień siarkowodoru. Gdy siarczek ołowiu osadzi się na dnie naczynia, zatrzymać strumień gazu. Przesączyć przez papier o ścisłej teksturze i przemyć zimną wodą nasyconą siarkowodorem.

Doprowadzić do wrzenia filtraty i ewentualnie zmniejszyć ich objętość przez odparowanie do 300 ml. Dodać do wrzątku 10 ml 10-procentowego roztworu kwasu siarkowego. Zdjąć z ognia i pozostawić w spoczynku przez 4 godziny.

Przesączyć przez papier o ścisłej teksturze i przemyć zimną wodą. Wyprażyć osad w temperaturze 1050 °C i zważyć $BaSO_4$.

1.2. **Oznaczanie ZnO**

Odparować filtraty pochodzące z oddzielenia $BaSO_4$, zmniejszając ich objętość do 200 ml. Zobojętnić amoniakiem w obecności czerwieni metylowej i dodać 20 ml kwasu siarkowego N/10. Doprowadzić Ph do 2 (Ph-metr) przez dodanie kwasu siarkowego N/10 lub lub sody kaustycznej N/10 w zależności od przypadku i strącić na zimno siarczek cynku, przepuszczając strumień siarkowodoru. Pozostawić na 4 godziny w celu wytworzenia się osadu, następnie zebrać osad na filtrze papierowym o ścisłej teksturze. Przemyć zimną wodą nasyconą siarkowodorem. Rozpuścić osad na filtrze, wlewając nań 25 ml gorącego roztworu 10-procentowego kwasu chlorowodowego. Przemywać filtr wrzącą wodą aż do otrzymania 150 ml. Zobojętnić amoniakiem w obecności papierka lakmusowego, następnie dodać 1–2 g stałej urotropiny w celu ustalenia Ph na poziomie 5. Dodać kilka kropel świeżo przygotowanego 0,5-procentowego roztworu wodnego oranżu ksylenolu i miareczkować roztworem Complexon III N/10 aż do zmiany barwy z czerwonej na cytrynowożółtą.

▼B

1.3. **Oznaczanie K_2O**

przez strącanie i ważenie czterofenylu borku K.

Trawienie: 2 g szkła po rozdrobnieniu i przesianiu są poddawane trawieniu przez
2 ml skoncentrowanego HNO_3

15 ml $NCOI_4$

25 ml HF

w platynowej parownicy w łaźni wodnej, a następnie w łaźni piaskowej. Po wydzieleniu się obfitych oparów nadchlorowych (aż do wyschnięcia) rozpuścić przy użyciu 20 ml gorącej wody i 2–3 g skoncentrowanego HCl.

Przelać do szklanej kolby mierniczej 200 ml i dopełnić wodą destylowaną.

Odczynniki: 6-procentowy roztwór czterofenylu borku sodu: rozpuścić 1,5 g odczynnika w 250 ml wody destylowanej. Zlikwidować utrzymujące się lekkie zmętnienie, dodając 1 g uwodnionego tlenku glinowego. Wstrząsać przez 5 minut i przesączać, zwracając uwagę, by przesączyć ponownie 20 pierwszych otrzymanych mililitrów.

Roztwór do mycia osadu: Przygotować trochę soli K poprzez strącenie w roztworze około 0,1 g KCl na 50 ml HCl N/10, do którego należy wlewać, mieszając roztwór czterofenylu borku aż do ustania procesu strącania. Przesączyć przez filtr ze spieku. Umyć wodą destylowaną. Wysuszyć w suszarce w temperaturze pokojowej. Następnie wlać 20–30 mg otrzymanej soli do 250 ml wody destylowanej. Zamieszać do czasu do czasu. Po 30 minutach dodać 0,5–1 g uwodnionego tlenku glinowego. Mieszać przez kilka minut. Przesączyć.

Sposób postępowania: Pobrać z ciekłego chlorowodoru do trawienia objętość odpowiadającą około 10 mg K_2O. Rozrzedzić do około 100 ml. Powoli wlać roztwór odczynnika czyli 10 ml na zakładane 5 mg K_2O lekko mieszając. Pozostawić w spoczynku na 15 minut maksymalnie, a następnie przesączyć przy użyciu wytarowanego tygla z filtrem ze spieku nr 3 lub 4. Przemyć roztworem do mycia. Suszyć przez 30 minut w temperaturze 120 °C. Mnożnik analityczny 0,13143 dla K_2O.

1.4. **Dopuszczalne odchylenia**

± 0,1 wartości bezwzględnej przy każdym oznaczaniu. Jeżeli w wyniku analizy otrzyma się wartości poniżej wyznaczonych granic (30, 24 lub 10 %), należy przyjąć średnią z conajmniej trzech analiz. Jeżeli jest ona wyższa lub równa odpowiednio 29,95, 23,95 lub 9,95, szkło powinno być zaliczone do kategorii o wartościach odpowiednio 30, 24, 10 %.

2. OKREŚLANIE CECH FIZYCZNYCH

2.1. **Gęstość**

Metoda z użyciem wagi hydrostatycznej z dokładnością do ± 0,01. Próbka o wadze minimum 20 g jest ważona w powietrzu i w zanurzeniu w wodzie destylowanej o temperaturze 20 °C.

2.2. **Współczynnik refrakcji**

Współczynnik jest mierzony w refrakcjometrze z dokładnością do ± 0,01.

2.3. **Mikrotwardość**

Twardość Vickers powinna być określana zgodnie z normą ASTM E 92–65 (Rewizja 1965), ale przy użyciu obciążenia 50 g i przyjmując średnią z 15 pomiarów.